

עד אור הבוקר

רחמי נכמרים עליכם, בהיי. לאן שאני לא מזדמנת בזמן האחרון, אני שומעת רק תלונות. וכולן בנוסח המוכר של "אין מה לעשות בעיר הזאת בלילה". ובכן, לכל אלה שעצוב להם ואין להם לאן ללכת, אשתבשות אני היום.

נגמרו הימים שבשתיים בלילה מעלים את הכיסאות על השולחנות ורומזים לך להתקפל. עכשיו אפשר כבר, סוף-סוף, לחגוג עד שש בבוקר. ולא במקום אחד בלבד, אלא — לא תאמינו — בשניים בבתיאחד. חדשים לגמרי.

המקום הראשון מבין שתי הסנוניות, שאולי מבשרות את האביב המחודש של תל-אביב, נפתח בפסג' אבן-גבירול, ליד הלונדון-מיניסטור, עליידי הקבלן התימני חני עתמי ושותפו, אברהם ("אבם") מזורחי, מי שהיה פעם שחקן קבוצת שימשון ואחריכך מנהל-הקבוצה.

לילות "אל-על"

אין חברה בארץ הדואגת לחיי-האבה של עובדיה כמו חברת-התעופה הלא-ר מית שלנו. כי לאהבה יש כנפיים, וזה יכול להפריע.

בעבר קרה לא פעם שאיש צוות-אוויר חזר ארצה בטרם עת, ביגלל שינוי לוח-הזמנים. מיהר האיש הביתה אל אשתו האוהבת, ומצא את אשתו עושה מה שהיא אוהבת, ועם מי שהיא באמת אוהבת. זה לא נורא, אבל זה לא נעים. כמו ש-אומרים. מאו, נוהגת החברה לטלפן בעוד-מועד למישפחתו של איש-האוויר, בכל מיקרה שהאיש עומד להגיע הביתה ב-אופן בלתי-צפוי. שלא יהיו אפתעות.

אבל בשבוע שעבר גרמה אל-על, בכל זאת למשבר מישפחתי חמור — ודווקא על הקרקע.

זה היה ביגלל הסנקציות — סליחה, ה-עיצומים. כמה מעובדי-התחוקה של ה-חברה, שהיו אמורים לעבוד בלילה, לא הגיעו לעבודה והודיעו שהם חולים. מנהר לי אל-על הם אנשים חשדניים, ואין להם אמון בבני-אדם. לכן שלהו בלילה רופס אים לבתיהם של החולים, לבדוק מה כ-אב להם.

הרופאים מצאו את כולם בבתיהם, ו-שמעו תלונות על מיחושים וכאבים וכל מיני צרות, שלא נדע. כולם — חוץ מ-אחד.

מה קרה לאותו אחד? האשה המופת-עת הודיעה שבעלה הלך לעבודה, כ-רגיל. היא תמחה מאד לשמוע שהג'ל הודיע לחברה שהוא חולה ונשאר בבית. קשה לדעת מה בדיוק אמרה לברנש שלה, כשחזר, סוף-סוף, עייף מעבודה מפרכת של לילה ארוך ומייגע.

אבל דבר אחד בטוח: מעתה לא תשי-לח והחברה למישהו רופא הביתה, מבלי לטלפן לשם תחילה. שלא יהיו אפתעות.

עדון חדש ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, וגם זה פתוח עד שש בבוקר.

רק נפתח המועדון הזה, החדש בין ה-שניים, וכבר חנכו אותו מבליה המושי-בעים של העיר בהילולה-רבתי. באחד ה-לילות נכנס שמוליק צ'יזיק עם הזמר שמוליק קראום ועם השחקנית ש-ביקרה באחרונה בכותרות העיתונים, מונח זילברשטיין. בחבורה היה גם אחיו של שמוליק, צ'דוק, שכטוב ליבו ב-יין החל מפציר בזמרת שחבצע את גירסתו הפרטית לשיר "רוצי שמוליק" — ברומי-נית.

וממתי מרשים בעיר השמרנית הזאת להחזיק מקומות פתוחים עד שעות כאלה, תשאלו. או זאת כבר הבעייה שלהם.

חני עתמי (במרכז) עם אנדריאה וברבור ג'חונן וסחוג

אבי כהט שירים ברומנית

סטוץ בחדרה

השמועה פשטה ככרך בין החבר'ה ש-נפשו בנהריה. נודע להם שלעיר עומדת להגיע פצצה-לא-נורמלית. העונה לשם נעמי. אבל בדרך אירע איוה תקר. הסי-תבר שנעמי לא נסעה לנהריה לבד. היא החליטה לקחת עמה את ידידתה הטובה, דליה סוצקובר, שזה עתה סיימה את

חזי שרתוק ביטוח נישואין

הסמינר למורות. מה שקרה הוא שדליה נחתה במקרה בנהריה לפני נעמי. כל אלה שצפיו לנעמי זינקו לעברה. עד שהסתבר שהיא לא נעמי הפצצה, היה כבר מאוחר. אחד הממתנים לנעמי, יחזקאל ("חזי") שרתוק מרחובות, מצא את עצמו מאוהב בדליה דווקא. למרות שלא קראו לה נעמי.

זה קרה לפני עשרים ושתיים שנה, או משהו כזה. ולמה אני מספרת לכם את כל הסיפור הישן הזה? מפני שכחמישה חודשים אחרי התקרית, מצאו חזי ודליה את עצמם עומדים מתחת לחופה בקפה פניתי בחדרה. הם התחננו, ולא תאמינו, זה נמשך עד עצם היום הזה בחדווה, דיצה וגילה.

העיתונאי רואה עירום

"עיתונאי הוא, בעצם, משרת של מוצר-צריכה מסויים. הכתיבה בעיתון היא טכ-ניקה מסוימת, ובאיוה מקום נוצר תיסי-כול. כי בכתיבה העיתונאית אתה חייב משהו למישהו. וכך התחלתי לצייר, כי ב-אמנות אתה בן-חורין, לעצמך בילבד. ב-נאום העיתונאי-ציירי עימנואל ברי-קדמא (45). ואפשר להאמין לו, כי הוא עוסק בשני הדברים, בעיתונאות ובציור גבייחד, מזה שנים. לפחות פעם אחת בשבוע חווה דירת-

השנים אומנם עשו את שלהם, חזי, יליד בלגיה, שאביו ומלשה שרת היו דודנים, הפך מבלדר בחברת-ביטוח לסוכן ביטוח בינלאומי מצליח. דליה הפכה למורה מוסמכת למדע-הטבע בחטיבת-הביניים. אבל הסטוץ עדיין לא נגמר למרות שהם הורים לבן ובת גדר-לים. דליה סיימה רק לפני שנתיים את לימודיה באוניברסיטה ואילו חזי נרשם רק עכשיו לפקולטה למיטפטים. לפני שנה הם גם החליטו ללמוד לנגן, הוא בסכסי פון והיא בגיטרה, אלא שאחרי זמן קצר הם הגיעו למסקנה שלא המוסיקה היא שתשבור אותם. הם השאירו אותה בצד והמשיכו להיות נשואים.

השבוע הם חוגגים את יום השנה ה-22 לנשואיהם, וזו סיבה טובה לכל לוקאלי-פאטריוט חדרתי להיות גאה בשמחתם ותגיגתם. אני לא מכירה הרבה זוגות תל-אביבים, שטרם עברו את מחצית שנות הארבעים שלהם, הנשואים 22 שנה ברצי-פות לאותו בן-זוג ועוד מצהירים שהם מאושרים מזה.

הגג של בריקדמא, נמוך-הקומה והמשי-פם, בנערה הבאה להצטייר. היא משילה מעליה את בגדיה, מתיישבת לפניו, משרה עליו מהשראתה, והופכת תוך דקות לציור או לרישום — לפי המוזה, כי הוא אוהב נשים, ומעדיף אותן עירומות — ועל הכדים שלו.

השילוב בין שני התחומים התחיל, בע-צם, בעיתון. את היכרותו הרצינית הרא-שונה עם האמנות עשה בריקדמא כש-התחיל לעבוד, עוד בתקופת לימודיו ב-אוניברסיטה העיברית בירושלים, כעורך עיתון הנוערי-עובד במעלה.

אך מה שגרם לו להחליט סופית על התחביב שיכבוש את חייו היה, לדבריו,

ההחלטה של שני התחומים התחיל, בע-צם, בעיתון. את היכרותו הרצינית הרא-שונה עם האמנות עשה בריקדמא כש-התחיל לעבוד, עוד בתקופת לימודיו ב-אוניברסיטה העיברית בירושלים, כעורך עיתון הנוערי-עובד במעלה.

אך מה שגרם לו להחליט סופית על התחביב שיכבוש את חייו היה, לדבריו,

בריקדמא בפעודה ביגלל התיסכול